

Poněkud naivně dětská inscenace

HUDOBNÍ
ROZMÍD 16/03

Inscenaci opery Antonína Dvořáka Čert a Káča v ostravském Národním divadle moravskoslezském pojál režisér **Bedřich Jansa** jako echtovní pohádku pro děti. Ostatně proč ne, odpovídá to hlavnímu zacílení partitury. Jenom pochybuji o konkrétních jevištěních prostředcích, poněkud přebarvených včetně využití ohňových efektů a propadel do pekla, přitom vše hezky postaru „kašírované“, nejde o nápodobu současných muzikálových podívaných, jak by se možná mohlo na základě mých slov zdát.

Režisér Jansa ani tolik nedbal na obvyklé precizní vedení postav příběhem,

nad touto logikou také převládla barvitá situace daného okamžiku. Hlavně aby bylo vše v pohybu v několika plánech jeviště, jak praví odvěké jevištní poučky. Více se dařila typizace jednání hlavních postav, mimo jiné i díky osobitosti některých sólistů. **Erika Šporerová** dala Káče výraznou komediantskou nadsázkou, nebála se jít až do fraškovitých poloh, které pěkně kontrastovaly s precizně zvládnutým partem. Takové propojení dvou odlišných poloh bývá vzácné. Malou roličku její mámy hlasově ozdobila i **Tamara Brummerová** a vůbec se dá říci, že právě kvalitně obsazené menší

role jsou inscenaci výrazně ku prospěchu – připomeňme alespoň **Martina Gurbala**, který dal Luciferovi kovový hlas a majestátnost vysoké postavy. Vážná poloha moci pekelné se jinak z inscenace příliš vytratila, především chyběla Čertu Marbuelovi v podání **Vojtěcha Nalezence**, ale nemohl za to sám, jeho postava myslí doplatila právě na barvotiskovou podobu inscenace. **Jaromír Novotný** pojál Ovcáka Jirku jako razantního muže, včetně poněkud silového zpěvu. Největším pěveckým problémem inscenace je Knězna v podání **Zdeně Vaničkové-Matouškové**, které se v této inscenaci nepodařilo prosadit obvyklým jemným výrazem, což jde opět mimo jiné na vrub inscenaci, bohužel pěvkyně trpí hlasovými problémy nad únosnou míru.

Také hudební nastudování **Václava Návratu** jakoby se spokojilo s provozní inscenací pro odpolední publikum, zanikaly v něm jemnosti Dvořákovy partitury a orchestr i sbor se dokonce nevyvaroval chyb. Na to nebyváme při ostravských premiérách zvyklí. Kromě toho se domnívám, že celkový styl inscenace ostře kontrastuje s úsilím o soudobou jevištní podobu opery například v inscenacích tria Golat - Malina - Anýžová, nechápu proto, proč budoucí návštěvníky opery v jejich dětském věku oslovovat tímto poněkud archaickým způsobem. Považuji to za velmi kontraproduktivní.

JOSEF HERMAN

Moravskoslezské národní divadlo Ostrava – Antonín Dvořák: Čert a Káča. Dirigent Václav Návrat, režie Bedřich Jansa, scéna Alexander Babraj, kostýmy Eliška Zapletalová, choreografie Igor Vejsada, sbormistr Jurij Galatenko. Premiéra 12. dubna 2003 ve Dvořákově divadle.

Vojtěch Nalezenec (Marbuel), Tamara Brummerová (Máma) a Erika Šporerová (Káča)
Foto Josef Hradil

